

शरासन पु० शराः अखन्तेऽनेन अस-ल्युट् । श्रद्धमि
अपरः । शराणामासनम् । श्रद्धे च ।

शरिमन् पु० शृ-उणा० इमनिच् । प्रसवे सि० कौ० ।

शरी स्त्री शीर्थते शृ-ई । एरन्नाहये भावप्र० ।

शरीर न० शृ-ईरन् । प्रतिक्षणं शीयमाये श्रद्धे ।

तस्य अङ्गप्रत्यङ्गभेदा भावप्र० उक्ता यथा

“गर्भाशयगर्भं शुक्रमात्तं वं जीवसंज्ञकः । प्रकृतिः स-
विकारा च तत् सर्वं गर्भसंज्ञकम् । कालेन वर्द्धितो गर्भो
यद्यङ्गोपाङ्गसंयुतः । भवेत्तदा स सुनिभिः शरीरीति
निगद्यते” । अङ्गोपाङ्गसंयुतः अङ्गोपाङ्गः । “तस्य
त्वङ्गान्युपाङ्गानि ज्ञात्वा सुश्रुतशास्त्रतः । सप्तकादभि
धीयन्ते शिशूः । श्रद्धुत यत्नतः । आद्यमङ्गं शिरः
प्रोक्तं तदुपाङ्गानि कुन्दाः । तस्थानभस्सुबुङ्गं च
बलाटं भ्रूयुगन्धया । नेत्रद्वयं तयोरन्वर्त्तते हे
कनौनिके । दृष्टिद्वयं कण्ठगोलौ श्वेतभागी च वर्त्तनी ।
पल्ल्याग्यपाङ्गौ शङ्खौ च कर्णौ तच्छङ्खुलीद्वयम् ।
पाणिद्वयं कपोलौ च नासिका च प्रकीर्त्तिता । ओष्ठा-
धरो च श्लिष्णयो मुखं तावु हृत्तद्वयम् । दन्ताश्च दन्त-
वेष्टाश्च रसना चिपुकङ्कलः । द्वितीयमङ्गं पीवा तु यथा
सूडं विधार्यते । तृतीयं बाह्वयुगलं तदुपाङ्गान्यथ ब्रुवे ।
ततोपरिगतौ क्लन्धौ प्रगण्डौ भवतस्त्वधः । अफोनि-
युम्भं तदधः प्रकोष्ठयुगलन्धया । मणिवन्धौ तले हृत्तौ
तयोश्चाङ्गुलयो दश । नखाश्च दश ते स्थाया दश च्छेद्याः
प्रकीर्त्तिताः । चतुर्थमङ्गं वक्षस्व तदुपाङ्गान्यथ ब्रुवे ।
स्तनौ पुंसस्तथा नाभ्यां विशेष उभयोरयम् । यौवना-
गमने नाभ्यां पीवरौ भवतः स्तनौ । गर्भवत्याः प्रसूता-
यास्तावेव शीरपूरितौ । हृदयं पुच्छरीक्रेण सदृशं स्था-
दधोमुखम् । जाग्रतस्तद्विकृति स्वपतस्तु निमीलति ।
आशयस्तस्य जीवस्य चेतनास्थानसुप्तमम् । अतस्तस्मिं-
स्तमोव्याप्ते प्राणिनः प्रसृपन्ति हि” । चेतनास्थान-
सुप्तममिन्द्रियाभिप्रायः “क्षेशलोभनखायं च कलं,
द्वय्युषोर्विना” इत्युक्तवता चरकैश्च सकलं शरीरं
चेतनास्थानसुप्तम् तदपेक्षया हृदयं विशेषतश्चेतना-
स्थानमिति “कक्षयोर्वक्षसः सन्धौ क्लृप्स्यी सप्तदाहृते ।
कक्षे उभे समार्याते तयोः स्थातां च वक्ष्ण्यौ ।
सदरं पञ्चमङ्गाङ्गं सठं पार्श्वद्वयं मतम् । सपृष्ठवंशं तु
तथा समस्तं सप्तमं स्रुतम् । उपाङ्गानि च कथ्यन्ते तानि
जानोहि यत्नतः । शोषिताप्यायते जीहा वामतो

हृदयादधः । रक्तवाहिसिराणां च मूलं ख्यातो मह-
र्षिभिः । हृदयावामतोऽधश्च फुफ्फुसो रक्तफेनजः ।
अधो दक्षिणतस्यापि हृदयात् यत्नतः स्थितिः । तत्तु-
रङ्गजपित्तस्य स्थानं शोषितजं मतम् । अधस्तु दक्षिणे-
भागे हृदयात् क्लोम तिष्ठति । जलवाहिसिरामूलं
दृष्ट्याच्छादनकन्धतम्” । क्लोम तिलकम् एतत्तु वातरक्त-
जम् । अत्र दृष्टवागभटः “रक्तादनिलसंसक्तात्काशीय-
कससङ्गव” इति “निदःशोषितयोः सारादुबुक्तयोर्बु-
गलं भवेत् । तौ तु पुष्टिकरौ प्रोक्तौ जठरस्थस्य भेदसः ।
उक्ताः साङ्गोस्त्रयो व्यासाः पुंसामन्त्राणि स्मरिभिः ।
अर्द्धव्यासेन होनानि योषितोऽन्वापि निर्दिशेत् ।
उन्दुकश्च कटौ चापि त्रिकं वस्त्रिश्च वक्ष्ण्यौ । कण्ठ-
राणां प्ररोहः स्यात् स्थानं तद् वीर्यं मूलयोः । स एव
गर्भस्थाधानं कुव्याङ्गभांशये स्त्रियाः । शङ्खनाभ्याकृति-
र्योनिस्त्रावर्त्ता सा च कीर्त्तिता । तस्याप्तृतीये त्वावत्ते
गर्भशय्या प्रतिष्ठिता । दृष्यौ भवतः सारात्कफासृग्भ्यां
च भेदसासु । वीर्यं वाहिसिराधारौ तौ मतौ पीड-
पावहौ । युदस्य मानं सर्वस्य सङ्घं स्थाचत्तरङ्गुलम् ।
तत्र सुर्वस्तयस्त्रिः शङ्खावर्त्तनिभास्तु ताः । प्रवाहिस्यौ
भवेत् पूर्वां साङ्गाङ्गुलमिता मता । उत्तरजं तु तदधः
सा साङ्गाङ्गुलसम्मिता । तस्याधः सङ्खरथी स्यादेकाङ्गु-
लसमा मता । अङ्गाङ्गुलप्रमाणं तु वक्ष्ये दृष्टव्यं मतम् ।
सतोत्सर्गस्य मार्गोऽयं पायुर्देहे विनिर्भितः । पुंसः प्रोथौ
स्रुतो यौ तु तौ नितम्बौ च योषितः । तयोः ककुन्द्रे
स्थातां सक्थिनी त्वङ्गुलमम् । तदुपाङ्गानि च
ब्रूमो जानुनी पण्डिकाद्वयम् । अङ्गुले द्वे सुखिन्द्रे
पाष्णीतले च प्रपदे तथा । पादाङ्गुलद्वयस्तत्र दश तासां
नखा दश” ।

शरीरक पु० शरीरं कायति स्वात्मत्वेनाभिमन्यते कै-क ।
जीवे । स्वार्थे बुज् । शरीरकोऽप्यत्र ।

शरीरज पु० शरीरात् जायते जन-उ । श्रोत्रे शकानदेवे
श्रुते च धरणिः । श्रद्धेजानतात्वे लि० ।

शरीरावरण न० शरीरमादृशोति आ+उ-युच् । देह-
व्यापिनि श्रुतेषु राजनि० श्रद्धेवरके लि० ल्युट् ।
श्रद्धेच्छादने न० । [जटा० ।

शरीरिन् पु० शरीरमात्माभिसानाश्रयत्वेनास्यस्य इति । जीवे
शरु पु० शृ-उन् । श्रुते श्रुते भेदि० । श्रापे हेसच० ।
श्रायुषे च संक्षिप्तं ।